

[Maisted]

holdning i forhold til, hvad der var normalt for fremskridtspartiet. Nej, det var hr. Camre, der skiftede holdning i år – i modsætning til sidste år. På trods af at der blev gennemført besparelser ved aftaler uden for finansloven sammen med fremskridtspartiet, som havde indvirkning på finansloven – og det var altså i størrelsesordenen 30 mia kr. – stemte hr. Camre og socialdemokratiet for finansloven sidste år. Begrundelsen kender hr. Camre godt. Det er præcis den samme, som han giver udtryk for over for mig: at man bør stemme for en finanslov. Den opfattelse har fremskridtspartiet aldrig haft. Det er alene socialdemokratiet, der har drejet 180 grader i denne sag. Lad være med at prøve på at komme og give fremskridtspartiet skylden for en fadæse, socialdemokratiet er alene om at begå.

Jeg vil godt sige til finansministeren, at vi er skam ikke kede af, at der er sket ændringer i finanslov 1983 og i finanslov 1984, men vi har jo i modsætning til regeringspartierne og det radikale venstre aldrig støttet socialdemokratiet i den kurs, de valgte mod afgrunden. I 1982 var den fuldstændig ravende gal. Vi har derimod i 8 år advaret samtlige partier her i folketinget om, at det ville gå galt, og dér gik det altså galt. Man så pludselig, at nu var der et underskud, som var på vej til 95 mia kr. Så var vi selvfølgelig med til at rette op, og det har hjulpet. Vi har altid stået fast ved og rost regeringen for, at den i modsætning til socialdemokratiet har ført en fast kronekurspolitik, og vi fik midlertidigt fjernet dyrtidsordningerne – de væsentlige virkemidler i denne sag – så det er ikke det, der er spørgsmålet i forbindelse med denne lov.

Vi har aldrig kunnet acceptere at skulle stemme for en finanslov, der for 85 pct.s vedkommende indeholder socialdemokratiske tiltag. Resultatet har også vist sig i 1983. Her siger finansministeren, at vi havde måttet forvente et underskud på ca. 95 mia kr. Ved fælles indsats er det kommet ned i nærheden af 59 mia kr. Er fremskridtspartiet ikke tilfreds med det? Jo, selvfølgelig er vi tilfredse med det.

Men så går pusten pludselig af regeringen. Hvorfor i alverden gør den det? Fordi den laver mærkelige aftaler med det radikale venstre. Jeg troede kun, det var godt 500 mill. kr., men finansministeren oplyser nu, at det nærmere er 600 mill. kr., man giver det radi-

kale frit løb til at stemme for ekstraudgifter til i forbindelse med denne finanslov for 1984.

Finansministeren er alt for klog til at sige det samme, som statsministeren har gjort. Statsministeren har over for befolkningen sagt, at det er den bedste finanslov i mange år. Så er det, jeg står og siger: de to værste finanslove, Danmark nogen sinde har set, er dem for 1983 og 1984. Det er kendsgerninger. Man kan tage budgetoversigten og se efter. Det er finansministerens egen oversigt over, hvordan de faktiske forhold er. Der er underskuddene, der er gælden, der er arbejdsløsheden så stor som aldrig før set. Det er korrekt forbrugeroplysning til befolkningen, og det har intet at gøre med, at man ikke har gjort noget fornuftigt, for ellers havde det set meget, meget værre ud. Men det er jo ikke et selvstændigt argument, når man endelig kommer med en selvstændig finanslov. Så er det jo om at få bragt den på plads og i orden, og det er det, statsministeren mangler.

Der er heller ikke tale om – det er finansministeren også for vidende til at prøve på at bilde befolkningen ind – at man har lavet offentlige besparelser på 40 mia kr. Nej, man har lavet besparelser for rundt regnet det halve, og så har man lavet skatter og afgifter for den anden halvdel. Det er det, jeg mener er reel forbrugervejledning for befolkningen. Sådan hænger tingene sammen, og det er det, statsministeren skal sige, når han skal sælge varen.

Det, jeg har sagt, er, at regeringen har brug for fremskridtspartiet såvel før et valg som efter et valg, hvis man vil fortsætte den linje, som regeringen startede på i efteråret 1982. Man kan selvfølgelig også opnå en aftale om finansloven med fremskridtspartiet, men det er jo umuligt at opnå en aftale om et lovforslag, når man overhovedet ikke fører nogen forhandlinger om det. Såvel i september som i oktober i år og i tidligere tider har det stået fast, at der ikke var tale om en aftale om finanslovforslaget. Det har været slået fast med syvtommersøm, og sådan bør det også være. Tingene skal jo være i orden, som statsministeren plejer at sige, og det har de været hver gang med de forhandlinger, vi har ført med regeringspartierne.

Det er indlysende, at ønsker man, at vi skal være med til at stemme for et lovforslag,